

Nyhetsbladet Frihetsjournalen nr 0 • 2007

Utges som komplement
till bloggen
"I hjärtat rebell"
Utkommer med ett
nummer per månad.

Prenumeration:
500 kr till juni 2008
Lösnummer: 50 kr/st

Bankgiro: 5210-6929

Utgivare:
Erixon.kommunikation AB

Stöd bloggen – prenumerera på nyhetsbladet

I detta format kommer jag att förmedla extra material i form av fördjupningar och utvecklingar vid sidan om bloggen.

Det är ett sätt att ge Dig som stödjer bloggen något extra.

Exakt hur innehållet i detta komplement utvecklar sig återstår att se.

Jag tycker det ska bli ett intressant experiment. I en första försöksperiod lovar jag att producera 12 nyhetsblad fram till nästa midsommar.

Dick Erixon

Så här kommer layouten att bli

Det här är mallen jag kommer att använda för nyhetsbladet. Enkelt och stilrent.

Hur många sidor det blir är inte fixerat. Det beror på hur mycket det finns att säga, vid sidan om bloggen....

Nytt rekord:

Antalet hits i maj

I nyhetsbladet har jag tänkt släppa lite information som jag inte vill lägga ut i bloggen.

Som nu, då jag tycker det varit lite mycket om bloggen som sådan. Jag vill ju att den ska vara fokuserad på sakdebatt, inte på kringsnack. Därför vill jag inte basunera ut det nya besöksrekordet som slogs i maj.

Men antalet "hits" var 391.112 under förra månaden (förra rekordet från mars var 325.503 hits).

En förklaring är medieintressent för min spontana insamling.

Bara under dygnet efter mitt utspel var det nära 28.000 hits.

Det är ju kul, men ännu roligare är samhällsdebatten. Allt runtomkring har ju bara ett syfte – stödja och stärka bloggen.

Debatt med libertarianer

Jag gillar ideologisk och principiell diskussion och jag har alltid sett det som en utmaning att hävda mina värderingar mot de mer "renläriga" liberalerna som går under beteckningen libertarianer eller nyliberaler.

Jag har stor respekt för dem som säger sig hävda friheten kompromisslöst. Det ger en helt annan ram för samhällsdebatt än den vi är vana vid i medierna, där vänsterkollektivism alltid är utgångspunkten och normen.

I Sverige har vi saknat en "egen" arena för debatt mellan olika borgerliga röster – socialliberala, konservativa, nyliberala, kommunitära och kristna.

Vi ställs alltid, en och en mot vänstern.

Det vill jag ändra på.

Därför har jag i bloggen tagit upp en debatt med libertarianska bloggare om individuell frihet kontra globalisering.

En del blir arga över att vi inte håller ihop mot kollektivismen, men – valrörelser undantagna – tror jag kritisk idédebatt är nödvändig för att utveckla och stärka alla alternativ till kollektivismen.

Eller som en läsare som håller på Rousseau uttryckte det i mejl:

"Jag fruktar den dag då konservatismen på allvar börjar sitt återtåg i den borgerliga familjen! Så länge ytliga mediawannabies som Fredrick Federley, Johan Norberg, styr skutan så är ni ofarliga!"

Jag är i grunden individualist. Allting måste starta där. Och det gäller universellt. Bloggens debatten med några libertarianer visar ju – till min egen förvåning – att jag är mer för frihet än dom.

Men när friheten väl är etablerad behöver människor samverka i olika gemenskaper.

Familjen är den första och viktigaste gemenskapen. Den måste uppvärderas och stärkas – för att immunisera friheten från statsexpansion.

Alla andra gemenskaper, som bildas och verkar utifrån frivillighet, har samma funktion: de är redskap

som blockerar staten från att lägga sig i allt mer.

Denna slutsats drog ju en av mina favoriter bland tänkare, **Alexis de Tocqueville**, redan på 1830-talet.

Här uppstår ju ett delikat problem: gemenskaper är ju kollektiva till sin natur. Men de är frivilliga. Här uppstår en kombination som jag gillar och tycker är urstark – men som idédebatten sällan fördjupat sig i.

Det tycker jag är mycket märkligt. Och något jag skulle vilja tränga djupare in i.

Min ambition med nyhetsbladet är att ge min version – och bjuda in liberaler och konservativa att kommentera.

För här går ju en utforskad och oklar gräns mellan konservativ normbildning som rättesnören för individen och liberalers skepsis mot allt som kan verka vara auktoritetens tvång över individen.

Amerikansk politik

Det mesta av min bevakning av amerikansk politik, som många läsare uppskattar, kommer att ske i bloggen. Det handlar ju om snabba kommentarer och framlyftande av intressanta analyser.

Men eftersom jag vill ha god blandning av ämnen i bloggen, avstår jag ibland från en intressant kommentar då det redan blivit mycket USA. Då kan det kanske vara något för nyhetsbladet.

Försvars- och säkerhetspolitik

Också vissa andra ämnen som jag tycker är särskilt aktuella i vår tid, drabbas av ”censur” av volymiskäl.

De kan också få mer plats i nyhetsbladet – för det ska naturligtvis också vara omväxlande i ämnesval.

Just nu är försvarsfrågan en sådan. ÖB har vågat sticka ut hakan och det ser ut som om vi kan få en länge efterlängtat försvarsdebatt.

Margaret Thatcher om Tony Blair

I nyhetsbrevet kan jag också ge lite förhandsinformation. Den som vill vara på alerten i samhällsdebatten måste ju också samla på sig lite info som kan vara bra att ha när det händer något.

Exempelvis vet vi att Tony Blair kommer att avgå som premiärminister 27 juni. Han är då den mest framgångsrika labourledaren i historien. Ingen har suttit så länge som honom.

Jag har den dagen tänkt lägga ut ett synnerligen viktigt betyg av hans insatser i bloggen – Margaret Thatchers.

Men nyhetsbladets läsare kan redan här ta del av det. På hennes 81-årsdag i höstas fick hon frågan vad hon tyckte om den nye partiledaren i hennes parti, David Cameron.

Med ett leende svarade hon: ”Jag föredrar Tony Blair” (*I still prefer Tony Blair*).

Något jag tänker reflektera över i bloggen.

Islam och väst

Jag skulle vilja tränga djupare in i denna den viktigaste och mest kontroversiella motsättningen i vår tid.

Om någon skulle fråga mig vad som skrämmer mig mest just nu så skulle svaret bli: den västerländska oviljan och rädslan att ta i dessa frågor, vilket lett till en skrämmande acceptans för censur och ohämmad inskränkning av yttrandefriheten.

Denna västerländska rädsla att diskutera olikheter är faktiskt farligare än terroristerna – i denna stund. En stund som kullkastas om och när ett nytt horribelt terrordåd genomförs i väst.

Denna rädsla för debatt hänger ihop med en annan djupt eftersatt diskussion:

Västvärldens identitet och självbild

Det är en gåta för mig att se så många ur västvärldens befolkning som känner självförakt för vår samhällsmodell, byggd på individuell frihet, förnuftsstro och kapitalism.

Ska vi kunna vända den ganska pessimistiska synen på framtiden – som vi paradoxalt har när nästan allt blir bättre – måste vi hitta vår egen identitet.

Insändare!?

Något som skulle vara roligt att pröva vore att i nyhetsbladet publicera kortkorta insändare från läsarna.

Och bladet skulle kunna vara en arena där läsare ställer frågor till mig. Alltså lite mer av dialog än vad bloggen medger.

Jag vet inte om det skulle fungera, men jag är beredd att pröva.

Hur omfattande blir nyhetsbladet?

Det beror på. Fördelen med digitala produkter är att flexibiliteten är stor. Och det är ju som så att omvärldshändelserna styr mer än man tror.

Händer intressanta eller oväntade saker i Sverige eller annorstädes blir det enklare att skriva samtidigt som intresset för att läsa ökar.

SA:

PRENUMERERA DU OCKSÅ!